C kodestandard

Søren Nørgaard

Sidst opdateret: 19. juni 2013

1

1

1

1

2

2

2

2 2

3

3

3

4

4

4

5

Dette dokumenterer en kodestil, der med fordel kan anvendes i sproget C. Hvis ikke andre kodestile er krævet, kan denne med fordel følges, for at skabe ens udseende kode i projektet. At anvende ens kodestil i et projekt gør koden lettere at læse, da alting er at finde på samme plads.

Denne kodestil tager udgangspunkt i Kerninghan & Richie's kodestil (K&R), og har desuden hentet inspiration fra Linux-kernelen mm.

På de sidste sider er et kodeeksempel, hvor de fleste dele er eksemplificeret. (Koden gør absolut intet, men gør det måske lettere at forstå hvad der menes).

God kodning!

Indhold

Indhold		
1	1.1 1.2 1.3 1.4	maching
2	Nav	ngivning
3	3.1	mentarer og kodedokumentation Dokumenterende kommentarer Almindelige kommentarer
4	4.1 4.2	odeling main.c spi.h spi.c
5	Kod 5.1 5.2 5.3	eeksempel spi.h

1 Visuel organisering

Visuel opsætning af kode, herunder indentering og parentessætning (curly brackets).

1.1 Indentering

- Identering er 8 spaces.
- Labels, ifm. goto's, indenteres ikke, og sættes helt til venstre.
- Labels/cases ifm. switche indenteres på samme niveau som switch.

1.2 Curly brackets

- Curly brackets sættes på samme linje som udtrykket det tilhører (if, while etc.), pånær ved funktioner!
- Ved funktioner sættes curly brackets på linjen under funktionsudtrykket, som en linje for sig.
- Brug ikke curly brackets efter if, else, for, while, hvis kun en enkelt statement følger. Denne sættes på en linje for sig, og indenteres.
- I if .. else if .. else-strukturer, sættes else if og else på samme linje som tidligere niveaus afsluttende curly bracket.
- Efter sluttende curly bracket i en do-while konstruktion, sættes while på samme linje.

1.3 Whitespace

- Whitespace benyttes konsekvent til at opdele dele af koden, der ikke hører sammen – ligesom man ville gøre med afsnit i en bog.
- Der benyttes (som hovedregel) ikke mere end 1 tom linje til at opdele kode.

1.4 Linjelængde

- Linjer skal holdes under 80 karakterer. Dette er gammel praksis, men er meget smart hvis man vil printe kode i en rapport eksempeltvis.
- Hvis funktioners parametre fylder mere end 80 karakteres, kan linjen knækkes ved et komma, og alignes under funktionens begyndende parentes (under første parameter).
- Hvis andre strukturer if, for osv. bliver for lange, kan disse flyttes ned på næste linje, og indentes ligesom funktioner ovenfor. Deles der ved operatorer kan disse med fordel placeres på den nye linje.
- Lange konstante strings, må gerne overstige 80 karakterer, for at gøre det lettere at søge på dem.

1.5 Editor-opsætning

Meget at ovenstående kan gøres automatisk af din editor, hvis den sættes ordentligt op. Herunder er en vejledning til at sætte et par editorer op.

Vim

I Vim gives ovennævnte effekt ved at placere følgende i opstartsfilen ~/.vimrc:

```
set encoding=utf-8
set tabstop=4
set shiftwidth=4
set expandtab
set autoindent
set cinoptions=:0,l1,t0,g0,(0
syntax enable
```

Emacs

l Emacs indsættes følgende i opstartsfilen /.emacs eller
~/.emacs.d/init.el:

```
(setq-default tab-width 4)
(setq-default c-basic-offset 4)
(setq-default indent-tabs-mode nil)

(prefer-coding-system 'utf-8)
(set-default-coding-systems 'utf-8)
(set-terminal-coding-system 'utf-8)
(set-keyboard-coding-system 'utf-8)
(setq default-buffer-file-coding-system 'utf-8)
(setq x-select-request-type '(UTF8_STRING COMPOUND_TEXT TEXT STRING))
```

2 Navngivning

- Alle navne skrives på engelsk.
- Globale funktioner (der ikke er static), bør have sigende, unikke navne som spi send byte().
- Funktioner der er static (kun kan ses i den kildefil de er i), bør have korte navne, der er sigende indenfor filens eget område (eks. startclk())
- Samme gælder variable: Globale variable skal have lange/sigende navne, mens lokale variable bør holdes korte, og sigende indenfor sin givne funktion.
- Funktions- og variabelnavne skrives kun med små bogstaver, og ord er separerede med .
- Ofte brugte variabelnavne er:
 - i, j, k til indeksering.
 - p, q til pointere.
 - c til karakterer.
 - s til string.
 - x, y, z til floats/doubles.
 - 1 til long.
 - n til ints.
- Ved "modsatte" funktioner benyttes modsat navngivning. Eksempeltvis: setclk() og getsck(), readbyte() og writebyte() osv.
- Defines skrives med BLOKBOGSTAVER, og makroer ligeså. Eks. #define MAX(A,B) a>b?a:b.
 - Hvis makroer opfører sig som funktioner, skrives de som funktioner. Eks. #define udelay(us)_delay_us(us).
- Fejlkoder defineres som negative tal, er sigende for koden den beskriver, og indeholder et E for error. Eks:
 #define SPI_ENACK for en fejl ved et spi-modul, der bliver NACK'et.

3 Kommentarer og kodedokumentation

3.1 Dokumenterende kommentarer

- Før hver globale funktion, indsættes en blokkommentar, der starter med /**, og har en * indenteret med 1 space for hver linje. Blokken afsluttes med en tom linje med */.
- Blokken startes med en kort beskrivelse af hvad funktionen gør.
- For hver parameter indsættes en linje begyndende med @param x Beskrivelse af x..

- For returværdier indsættes en linje som: @return 0 = success, SPI_ENACK = No acknowledge., hvor alle returværdiers betydning dokumenteres.
- Dokumenterende kommentarer til funktioner forefindes ved funktionernes prototyper (i .h-filer).
- static funktioner (i .c-filer) kan med fordel indeholde en kommentar over funktionen, der forklarer returværdier, men bør ellers være sigende i sig selv.
- Dokumentation skrives på engelsk.

3.2 Almindelige kommentarer

- Forsøg at lave din kode så forståelig som muligt uden kommentarer, og brug dem kun hvor det er nødvendigt.
- Skriv ikke unødvendige kommentarer ("i++; /* i is incremented by 1. */").
- Kommenter så vidt muligt for enden af en linje, så koden kan læses uforstyrret. Hvis en stor kommentar skal knyttes, skriv den da som en blokkommentar som her:

/*

- * FIXME:
- * Some work needs to be done, to let
- * the user know an ACK has occured.

*/

med en tom linje under og over, så kommentaren står for sig selv.

 Kommentarer skrives på engelsk, og skrives som om man skriver til kode. Eks: /* Find the student with the best grades. */.

4 Filopdeling

Skrives eksempeltvis et main-program, filen main.c, med et bibliotek bestående af {spi.h, spi.c}, opdeles filerne som følger.

Filer kodes i øvrigt altid i UTF-8-format.

4.1 main.c

- Inkluderer spi.h.
- Benytter funktioner herfra.

4.2 spi.h

- Indeholder prototyper til globale funktioner.
- Indeholder tilhørende dokumentation af disse funktioner.
- Indeholder typedefs, structs og #defines tilhørende biblioteket. Generelt anvendes structs uden typedef.

4.3 spi.c

- Inkluderer spi.h.
- Indeholder, øverst, statiske funktioner, der benyttes senere i globale funktioner.¹
- Indeholder, nederst, kode til de globale funktioner, der er defineret i spi.h.

 $^{^1}$ static-funktioner benyttes for at dele koden om i simplere underfunktioner. "End funktion skal gøre 1 ting, og gøre det godt!". Bare tænk på $\sin(x)$.

5 Kodeeksempel

5.1 spi.h

```
#include <stdio.h>
    #ifndef SPI H
     #define SPI H
     #define RED 0x00FF0000
     #define BLUE 0x0000FF00
     #define GREEN 0x000000FF
     #define MAX(A,B) a>b?a:b
    #define udelay(us) delay us(us)
     typedef unsigned char u8;
     struct spi adapter {
             unsigned char mosi;
             unsigned char miso;
4
             unsigned char sck;
     };
     /**
     * Sends one byte via SPI.
      * @param byte Data byte to be sent.
      * @param divide Number to divide the clock by.
      * @param slave ID of the slave to send to.
     * @return 0 = success, SPI ENACK = No acknowledge.
     int spi send byte(unsigned char byte, unsigned byte divide,
                       unsigned char slave);
     #endif
```

5.2 spi.c

5.3 main.c

```
#include "spi.h"
int main(void)
{
        unsigned char input, c;
        input = getchar();
        switch (input) {
        case 0x01:
                spi send byte(0x01, 1, 0x01);
                break;
        case 0x02:
                c = spi receive byte();
                break;
        default:
                printf("Command unknown: %x\n", input);
                goto bailout;
       }
        /*
         * Underneath are some different
         * ways to use if-else statements
         * for this standard
         */
       if (c > 100)
```

```
printf("Det var et ordentligt tal!\n");
        else
                printf("Ja det fint...");
        if (c == 0x01) { /* Switch colors. */
                change color(BLUE);
                printf("Skiftet til blå");
        } else if (c == 0x02) {
                change color(RED);
                printf("Skiftet til rød");
        } else {
                change color(green);
                printf("Skiftet til grøn");
        }
        if (c < 10 \mid | input == 0x03 \mid | input == 0x04
            || input == 0x05) {
                print help();
                delay(1000);
        }
        return 0;
bailout:
        return -1;
}
```

Б